

Masarykova univerzita

Filozofická fakulta

Seminární práce

(revize textu v učebnici pro SŠ)

HIB031n

Michal Pijáček

499348

Zlatá bula sicilská

Heslo pro studenty střední školy

Jindřich VI. měl syna Fridricha, dědice sicilského království. V roce 1196 byl mladičký Fridrich zvolen římským králem, po vyjednáváních a také díky šířící se zvěsti o chlapcově smrti, se však roku 1198 stal římským králem Filip, nejmladší syn císaře Fridricha Barbarossy. Ve stejném roce zasedl na trůn svatého Petra papež Inocenc III., který z politických důvodů, které panovaly ve Svaté říši římské, měl zájem zajistit sicilský trůn právě pro mladého Fridricha na úkor krále Filipa, jenž měl taktéž nárok na sicilský trůn. Po zavraždění krále Filipa nasedá na císařský trůn jeho protivník Ota Brunšvický.

Ota neuznával lenní svrchovanost papežství nad Sicilským královstvím společně s tamějším Fridrichovým panováním a připravoval tažení proti jižní Itálii a Sicilskému království za což byl papežem exkomunikován. Mezitím v českých zemích vládne Přemysl Otakar I. a v moravském markrabství jeho bratr Vladislav., kteří se, mimo jiné společně s rakouským vévodou Leopoldem, mohučským arcibiskupem a bavorským vévodou Ludvíkem, rozhodnou, díky snahám papeže, podpořit právě Fridricha v při volbě na římský trůn právě na úkor Oty Brunšvického.

Díky tomuto aktu si Přemysl Otakar I., léta Páně 1212 vysloužil od Fridricha listinu skládající se ze tří částí, z toho třetí část je odkázána jeho bratru Vladislavovi, zvaná podle své kovové pečeti Zlatá bula sicilská. Nutno podotknout, že v době vydání Zlaté buly v Basileji, Fridrich císařem zatím nebyl a tedy Zlatá bula sicilská byla v té době přinejmenším sporná a zcela jistě ne tak významná, jak se na ni díváme dnes, neboť jakožto král nemohl udělit něco, co mu z Božího práva prozatím nepatřilo.

Mezi nejdůležitější obsah v nich zapsaný, patří potvrzení dědičného královského titulu pro Přemyslovce, totiž privilegium, které mělo být Přemyslu Otakaru I. uděleno již v roce 1198 Filipem Švábským, přesné stanovení povinností českého krále vůči římským panovníkům, volení budoucích českých králů místní šlechtou, právo uvádění biskupů do úřadu a jeho bratrovi věnování a potvrzení zboží, čili ve významu léna, Mocran et Mocran (pravděpodobně se jedná o celistvé markrabství moravské, které stanovil roku 1182 císař Fridrich I. jako přímo podřízené císařské moci).